

ומפרשינן: הכי קאמר: אף על פי שמרוב הדוחק היו נמשכין — בשעה שהיו עומדים — לתוך אחת עשרה אמה שבצד מערבי של העזרה אחורי בית הכפורת, והיו עומדים שם צפופין, מכל מקום כשהן משתחווין, נעשה להם נס, והיו משתחווין רווחים. וזה אחד מעשרה נסים שנעשו במקדש.

דתנן: עשרה נסים נעשו בבית המקדש, ואלו הן:

א. לא הפילה אשה את עובריה מריח בשר הקודש, אף על פי, שבאופן טבעי, כשעולה ריח של מאכל באפה של אשה מעוברת, עלולה היא להפיל את העובר, אם נמנע ממנה לאכול.

ב. ולא הסריח בשר הקודש מעולם, ואפילו אברים שנתותרו ולא נתעכלו עדיין באש המזבח.

ג. ולא נראה זבוב בבית המטבחיים שהיו מדיחים שם את קרבי הקדשים.

ד. ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפורים.

ה. ולא נמצא פסול בקרבן העומר שאם היה נפסל, לא היה עומר אחר להביא תחתיו, שהרי מצותו שיקצר בליל הקרבנות.

ו. וכן בשתי הלחם שהיו נאפין מערב יום טוב של עצרת, ואם היו נפסלין לא היו יכולים להקריב אחרים.

ז. וכן בלחם הפנים שאף אפייתו אינה דוחה את השבת, ואם יפסלו יעמוד השולחן בלא לחם עד השבת הבאה שהיא זמן סדור הלחם על השולחן.

ח. עומדים בעזרה כשהם צפופים ומשתחווים רווחים.

ט. ולא הזיק נחש ועקרב את האדם בירושלים מעולם.

י. ולא אמר אדם לחבירו: צר לי המקום שאלין בירושלים, שלא היתה דירתם דחוקה שם, ולא היו מזונותיהם דחוקים.

ומקשינן: פתח התנא בנסים שנעשו במקדש, וסיים בנסים שנעשו בירושלים.

ומשנינן: איכא עוד תרתי נסים אחרנייתא [אחרים] שנעשו במקדש,

דתניא: מעולם לא אירע שכבו הגשמים את האש של עצי המערכה שעל המזבח, וכן עשן המערכה היה עולה ומיתמר מעל המזבח, ואפילו היו כל הרוחות שבעולם באות ומנשבות בו אין מזיזות אותו ממקומו.

ופרכינן: ותו ליכא עוד נסים?

והתניא רב שמעיה בקלנבו [שם מקום]: שברי כלי חרס שנתבשלו בהם קדשים, וטעונים שבירה בעזרה, מפני שהכלי בולע מבשר הקדשים ונאסר משום נותר, היו נבלעין במקומן, בדרך נס.

וכן אמר אביי: מוראה ונוצה של עולת העוף שהיה משליכם אל רצפת העזרה, במקום שהיה מניח את תרומת הדשן שבכל יום, וכן דישון מזבח הפנימי ודישון המנורה שאף הם הונחו באותו מקום היו נבלעין במקומן בדרך נס.

ומשנינן: אותם פסולי שנזכרו במשנה שלא נמצאו בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים